

Psalm 54: *Deus, in nomine.*

(Voor de koorleider, bij snarenspeel,
een onderwijzing v. David;
bij de komst van Zifieten
toen ze zeiden tot Saul:
houdt David zich niet
verborgen bij ons?)

*Want vreemden stonden tegen mij op,
geweldenaars gingen op zoek
naar mijn ziel,
geen God hadden zij tegenover zich!*

Er waren ijzeren mannen
uit verre krochten gekomen.

Ik dacht me haastig
te verschuilen maar kon
achter geen stam
of dam onzichtbaar staan.

Rammelend kwamen zij nader,
keken met stalen ogen,
ondernamen een paar passen,
hard en stom, braken takken,
maakten voren in harde aarde.

Ik keek in hun bleke blik,
riep wegduwende woorden
met zachte mond en zoete tong,
honing voor vlezige vrouwen,
kinderen zingen, zonnen
schijnen, bloemen bloeien, maar

zij bleven, ijzer op staal, metaal in
dragers van haastige wapens,
schrappend geluid van roestige
armaturen.

Ongeluk wenkt. Ongeluk roept.
Nergens veilig. Altijd ongedekt.